

Του
Στέλιου Αχνιώτη*

Ο τουρισμός δεν είναι ασύνδετος με την υπόλοιπη κυπριακή οικονομία και κοινωνία

Φέτος αναμένεται πως θα επισκεφθούν την Κύπρο 3,5 εκατομμύρια τουρίστες. Αριθμός ρεκόρ. Χωρίς καμιά αμφιβολία κάθε ξένος επισκέπτης είναι πολύτιμος για μια χώρα που προσπαθεί να συνέλθει από ένα οδυνηρό οικονομικό κραχ, με απώλειες εκατομμυρίων ευρώ και χιλιάδων θέσεων εργασίας. Ο τουρισμός ήταν κατά τις τελευταίες δεκαετίες ο κυριότερος αιμοδότης της κυπριακής οικονομίας και μαζί του, ή παράλληλα, αναπτύσσονταν τομείς όπως οι κατασκευές, οι υπηρεσίες, οι τηλεπικοινωνίες και άλλοι.

Αρχικά η τουριστική ατραξιόν του νησιού ήταν ο ήλιος και η θάλασσα. Και εκεί, γύρω στα τέλη του '60 και στις αρχές του '70, ρίξαμε πάνω στις παραλίες μας ξενοδοχεία πολλών αστέρων και δεκάδων κλινών. Το δικαίο της ανάγκης, σε ένα κράτος που μόλις δημιουργήθηκε και πάλευε με τους εφιάλτες του (τότε) παρόντος και του παρελθόντος.

Ανάγκη και μετά το '74. Κατεχόμενο το Βαρύσι, τιμωντώσαμε τη Λεμεσό, την Αγία Νάπα, τον Πρωταρά, την Πάφο, τη Λάρνακα. Έπρεπε να επιβιώσουμε. Όταν ανοίξαμε τα μάτια μας ήταν ήδη αργά και για το περιβάλλον, αλλά και για το τουριστικό μας προϊόν. Σε έναν κόσμο που εξελίσσεται ραγδαίως η Κύπρος είχε να δώσει κυρίως ήλιο και θάλασσα και, φυσιολογικά, έχασε τεράστιο αριθμό τουριστών.

Με την ίδρυσή του, στις αρχές της δεκαετίας του '90, το ΕΤΕΚ ορθώνει την επισημικότητα έναντι της αυθαιρεσίας, δίνοντας μάχες στον Ακάμα, στα ανεξέλεγκτα γήπεδα γκολφ και σε ό,τι άλλο η απρογραμμάτιστη επιχειρηματικότητα προσπαθούσε να εκμεταλλευθεί στο βωμό του άμεσου και πρόσκαιρου οικονομικού κέρδους.

Με τον τουρισμό να χάνει ολοένα και περισσότερο έδαφος η Κύπρος περνά το 2010 και χωρίς κανένα ουσιαστικό μεσοπρόθεσμο σχεδιασμό προσκρούει στην οικονομική κρίση που κορυφώθηκε με το κούρεμα καταθέσεων του Μάρτη 2013. Το δικαίο της ανάγκης ξανά στο προσκήνιο. Φορολόγηση ακίνητης περιουσίας άρον – άρον, χωρίς μελέτη και με στρεβλώσεις, αδιάκριτη παραχώρηση συντελεστή δόμησης και ξεπούλημα του εθνικού πλούτου, αδειοδότηση ανέγερσης κτιρίων και οικιστικών ζωνών σε προστατευόμενες περιοχές, τροποποίηση της δήλωσης πολιτικής με άκριτη και ανεξέλεγκτη επέκταση του δικαιώματος ανάπτυξης σε όλες τις περιοχές της Κύπρου, επεμβάσεις σε παραλίες χωρίς μελέτες, πολιτική για τη μεμονωμένη κατοικία.

Δεκάδες οι παρεμβάσεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου προς το κράτος και προς κάθε υπεύθυνο. Επιστολές, ανακοινώσεις, εμφανίσεις στη Βουλή, κατάθεση εισηγήσεων εμπειριστατωμένων και επιστημονικά

τεκμηριωμένων. Ο τουρισμός δεν είναι ένας μοναχικός πλανήτης στο διάστημα. Όπως δεν είναι ούτε η ανάπτυξη γης, ούτε τα τραπεζικά, ούτε η Υγεία, ούτε το Περιβάλλον. Ο τουρισμός είναι και αυτός ένας δορυφόρος σε ένα σύστημα που ονομάζεται Κυπριακή Δημοκρατία, και υποχρεωτικά πρέπει να συνταξιδεύει και να αναπτύσσεται σε ισορροπία με όλους τους τομείς ενός κράτους, που πρώτο του μέλημα θα πρέπει να είναι η αειφορία και η ποιότητα ζωής ανθρώπων και φύσης.

Αν τα 3,5 εκατομμύρια τουρίστες θέλουμε να γίνουν 4 εκατομμύρια, θα χρειαστούν αναπτύξεις, κατασκευές, ρυθμίσεις, αλλά για όλα αυτά απαιτείται επιστημονική μελέτη και προγραμματισμός. Κάποια προγραμματίστηκαν, άλλα θα προγραμματιστούν. Η προχειρότητα, η ασυνεννοησία, ο κατακερματισμός αρμοδιοτήτων και η αδυναμία επιβολής της νομοθεσίας δεν οδηγούν στο μέλλον. Τουλάχιστον στο μέλλον που θα θέλαμε να παραδώσουμε στα παιδιά μας, στις επόμενες γενιές. Ο τρόπος υπάρχει, αρκεί να υπάρχει θέληση για άμεση λύση όλων αυτών των θεμάτων και το ΕΤΕΚ απαιτεί να είναι μέρος αυτού του επιστημονικού διαλόγου και ενιαίου μακροπρόθεσμου προγραμματισμού, που θα οδηγήσει την Κύπρο στον σωστό και ελπιδοφόρο δρόμο.

*Πολιτικός μηχανικός, πρόεδρος ΕΤΕΚ

ΧΑΡΑΥΓΗ

Δευ, 25 Σεπτέμβριος 2017, p.23

Αποδεκτικότητα:25/09/2017

